

3. [**RUM** *sb n*

sg N rum. ◇ L rumie. ◇ pl N rummy.

Sł stp brak, Cn s.v. rabarbarum; rapontyk, Linde XVI w.

bot. Rheum rhaponticum L.; rabarbar, rzewień ogrodowy, bylina z rodziny rdestowatych (Polygonaceae) używana do celów spożywczych i leczniczych: O drugim Rumie. W. 741. SienHerb L2#v.

Wyrażenia: »rum moskiewskie« = radix pontica, rha-ponticum Cn: (nagł) Rhum Moskiewskie. Reuponticu^m. GrechiŃch rhabarbaru^m. [...] (-) TY obá Rummy mogły być opifáne gdyŃz fą rodzaiem iednákŃe wfzákŃe Tureckie iefł mocnieyŃze á tho ŃiemŃą álbo poŃoŃenim Słóncá. SienHerb 200.

»rum tureckie« = rha-barbarum, rheon Cn: Rum Tureckie. Reubarbarum. Rhumbarbarum. SienHerb 195 (Linde), 200.

Synonimy: reubarbarum, reupontikum.

LW